

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

RÉTI ÉS FIZLI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(31373/11. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2012. szeptember 25.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Réti és Fizli kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként
tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök,*

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović,

Isabelle Berro-Lefèvre,

Sajó András,

Işıl Karakaş,

Guido Raimondi, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*

2012. szeptember 4-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (31373/11. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján két amerikai-magyar kettős állampolgárságú személy – Réti Gergely Miklós és Fizli Zsanett Viktória („a kérelmezők”) – 2011. május 16-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőket G. Gyöző, Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. A kérelmezők az Egyezmény 3. cikke alapján azt állították, hogy a rendőrség bántalmazta őket, és hogy a bántalmazás kivizsgálása nem volt megfelelő.

4. 2011. november 15-én a panasz közlésre került a Kormány felé. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül megvizsgálásra (29. cikk 1. bekezdés).

A TÉNYEK

I. AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

5. A kérelmezők megnevezésük sorrendjében 1962-ben, illetve 1976-ban születtek és Budapesten élnek.

6. 2006. október 1-jén körülbelül hajnali 3.45-kor a kérelmezők motorbiciklivel haladtak Budapesten. N. és S. rendőrök igazoltatás céljából megállították őket. A kérelmezők amerikai útlevelet nyújtottak át.

1. A kérelmezők verziója az incidensről

7. A kérelmezők szerint az igazoltatási eljárás az alábbiak szerint zajlott le. Amikor Réti Gergely Miklós kicsit távolabb húzódott és mobiltelefonján telefonálni próbált, N. rendőr agresszíven kezdett viselkedni, és többször megrúgta Réti Gergely Miklóst. S. rendőr megpróbálta visszafogni társát, de Fizli Zsanett Viktória egy megjegyzését követően ő is agresszívvé vált; többször megütötte, megbilincselte és a földre kényszerítette Réti Gergely Miklóst. Ezután erősítést hívtak. Több rendőr érkezett a helyszínre, akik kollégáikhoz csatlakozva ütlegelték Réti Gergely Miklóst. Amikor Fizli Zsanett Viktória közbeavatkozott, az egyik rendőr mellen lökte őt és a földre nyomta, az arcába térdelt, megparancsolta, hogy fogja be a száját, majd fejét a földre verte. Eközben egy másik rendőr Réti Gergely Miklós hátába térdelt, miközben egy további rendőr gumibotját Réti Gergely Miklós torkának szorítva nyomta Réti Gergely Miklós torkát. Réti Gergely Miklós elvesztette eszméletét. Végül a kérelmezőket két külön rendőrautóban a rendőrkapitányságra szállították.

2. A Kormány verziója az eseményekről

8. A Kormány a következőképpen számolt be az eseményekről. Bár megértették a rendőri intézkedés lényegét, Réti Gergely Miklós és Fizli Zsanett Viktória nem volt hajlandó együttműködést tanúsítani, ezért Réti Gergely Miklóssal szemben N. és S. rendőr testi kényszert alkalmazott. Mivel Réti Gergely Miklós a testi kényszernek is ellenállt, a járőr erősítést kért, majd a helyszínre érkező rendőrök segítségével megbilincselte a kérelmezőt. Fizli Zsanett Viktória a helyszínen a másik kérelmezővel szemben fogantatosított testi kényszer során az intézkedő járőrt kérdőre vonta, és a vita hevében hirtelen a később helyszínre érkező erősítés egyik tagja, P. rendőr felé fordult, aki úgy érzékelte, hogy Fizli Zsanett Viktória meg akarja őt ütni a kezében tartott mobiltelefonnal, ezért kezét maga elé tartva hátrébb tolta Fizli Zsanett Viktóriát. Fizli Zsanett Viktória a rendőr kezének ütközött, majd egyensúlyát veszítve a mögötte álló rendőrnek esett, aki nyugalmi helyzetbe helyezte.

Réti Gergely Miklóst ittás járművezetés, valamint hivatalos személy elleni erőszak elkövetésének alapos gyanúja miatt előállították. A kérelmező a gépkocsiban fejét dühösen az ablaküvegnek verte és lábával a gépkocsi ablakát rugdosta, így vele szemben ismételten testi kényszert kellett alkalmazni. Viselkedése, továbbá együttműködésének hiánya miatt Fizli

Zsanett Viktóriát is megbilincseltek a helyszínen, és egy másik rendőrautóban őt is előállították.

9. A kérelmezőket a Budapest II. Kerületi Rendőrkapitányságon előállították, ahol megmérték véralkoholszintjüket. Réti Gergely Miklós enyhe alkoholos befolyásoltság (0.45 mg/l) alatt állt, Fizli Zsanett Viktória esetében a teszt nem mutatott ki alkoholt.

Ezt követően a kérelmezőket szabadon engedték.

3. A kérelmezők sérülései

10. A benyújtott látlelet szerint Réti Gergely Miklós az alábbi sérüléseket szenvedte: zúzódás és véraláfutás a jobb orcán, egy másik a jobb szem felett, egy további a jobb térd mögött, több horzsolás és zúzódás a mellkason és a hason, valamint agyrázkódás. Fizli Zsanett Viktóriának véraláfutások voltak a jobb csuklóján, több zúzódás a jobb tenyerén, egy zúzódás a bal lábán, továbbá egy véraláfutásos zúzódás a dereka jobb oldali részén.

4. Az incidenst követő eljárások

11. 2006. október 9-én a kérelmezők büntető feljelentést tettek hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás miatt. Az ezt követő eljárásban lényegében fenntartották az események fenti verzióját. N., S. és P. rendőröket tanúként hallgatták meg. Ők azt állították, hogy csak a kérelmező ellenállásának leküzdéséhez szükséges mértékű, jogszerű testi kényszert alkalmaztak.

12. Igazságügyi orvosszakértő került kirendelésre, aki szerint nem lehetett megállapítani, hogy a kérelmezők sérülései az általuk előadott módon, vagy a hivatalos verzióknak megfelelően keletkeztek.

13. 2007. június 11-én a Fővárosi Nyomozó Hivatal lényegében az orvosszakértői bizonyíték nem meggyőző voltára figyelemmel megszüntette a nyomozást.

14. Egy másik, a kérelmezők ellen hivatalos személy elleni erőszak miatt indított eljárásban N., S., P. és V. rendőröket tanúként hallgatták meg. N. és S. rendőrt szembesítették is a kérelmezőkkel. Az eljárás meggyőző bizonyítékok hiánya miatt megszüntetésre került.

15. A kérelmezők panaszt tettek ügyük megszüntetése miatt (ld. fenti 13. bekezdés), és további bizonyítás iránti indítványokat terjesztettek elő. 2007. július 24-én azonban a Fővárosi Főügyészség elutasította panaszukat.

16. 2007. szeptember 27-én a kérelmezők pótmagánvádlóként pert indítottak a Fővárosi Bíróságon.

A Bíróság öt tárgyalást tartott, meghallgatta a kérelmezőket, valamint több tanúval együtt N., S. és P. rendőröket is. A bíróság az incidensnél jelen volt többi rendőrtől és az orvosszakértőtől is bizonyítékot szerzett be. Ebben

az eljárásban szembesítésre nem került sor, pedig Fizli Zsanett Viktória ekkor már azt állította, hogy M. rendőr, nem pedig a vádlott P. rendőr bánt vele brutálisan. A bíróság következetlenségnek tekintette az állítást.

A bírósághoz intézett záróbeszédében a kérelmezők ügyvédje rámutatott arra, hogy számos, az ügyiratokban és a tanúvallomásokban fellelhető ellentmondás nem került feloldásra. Különösen az nem derült ki, hogy a rendőrök hányszor és milyen körülmények között kényszerítették földre a kérelmezőket, és hogyan lehetett a kérelmezőknek erős alkoholszaga (ahogyan azt a rendőrök állították), amikor a vérértékek igen alacsony alkoholszintet mutattak.

17. 2009. október 5-én a bíróság felmentette a vádlottat, többek között észrevételezve, hogy az orvosszakértői bizonyíték nem volt minden kétséget kizáró.

A kérelmezők fellebbeztek. 2010. október 21-én a Fővárosi Ítéltábla tárgyalást tartott, és hatályában fenntartotta a felmentő ítéletet (kézbesítésre került: 2010. november 29-én).

II. RELEVÁNS HAZAI JOG

18. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény

IX. Fejezet

III. Cím – A nyomozás lefolytatása

A nyomozás megszüntetése

190. § (1) Az ügyész a nyomozást határozattal megszünteti,

- a) ha a cselekmény nem bűncselekmény,
- b) ha a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, és az eljárás folytatásáról sem várható eredmény,
- c) ha nem a gyanúsított követte el a bűncselekményt, illetve ha a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg, hogy a bűncselekményt a gyanúsított követte el,
- d) ha büntethetőséget kizáró ok állapítható meg, kivéve, ha kényszergyógykezelés elrendelése látszik szükségesnek,
- e) a gyanúsított halála, elévülés, kegyelem miatt,
- f) a törvényben meghatározott egyéb büntethetőséget megszüntető ok miatt,
- g) ha a magánindítvány, kívánat vagy feljelentés hiányzik, és az már nem pótolható,
- h) ha a cselekményt már jogerősen elbírálták,
- i) ha az elkövető kiléte a nyomozás során nem volt megállapítható,
- j) és megrovást alkalmaz, ha a gyanúsított cselekménye már nem veszélyes, vagy oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen.

191. § (1) A nyomozás megszüntetése - ha e törvény kivételt nem tesz - nem akadályozza annak, hogy ugyanabban az ügyben utóbb az eljárást folytassák.

(2) A nyomozás folytatását az ügyész, ha pedig a nyomozást az ügyész szüntette meg, a felettes ügyész határozattal rendeli el. Ha a gyanúsítottat megrovásban (Btk. 71. §) részesítették, az ügyész, illetőleg a felettes ügyész a nyomozást megszüntető határozatot hatályon kívül helyezi. A nyomozás folytatásáról szóló határozat ellen nincs helye panasznak.

(3) Ha a nyomozás megszüntetése ellen nem éltek panasszal, illetve az ügyész, vagy a felettes ügyész nem rendelte el a nyomozás folytatását, utóbb azt csak a bíróság rendelheti el az ellen, akivel szemben a nyomozást korábban megszüntették.

(4) Ha a bíróság a nyomozás folytatásának elrendelése iránti indítványt elutasította, változatlan alapon a nyomozás folytatásának elrendelése iránti ismételt indítvány előterjesztésének nincs helye.

207. § (1) A vádirat benyújtása előtt a bíróság feladatait első fokon a megyei bíróság elnöke által kijelölt bíró (nyomozási bíró) látja el.

(2) A nyomozási bíró dönt

c) a nyomozás megszüntetését követően a nyomozás folytatásának elrendeléséről [191. § (3) bek.],

IV. Cím – Jogorvoslat a nyomozás során

195. § (6) A ... bekezdése szerinti határozat, továbbá a ... bekezdése szerinti ügyészi határozat elleni panaszt elutasító határozat ellen a kézbesítéstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó ügyészségnél felülbírálati indítvány terjeszthető elő, az ügyészség a felülbírálati indítványt az iratokkal és indítványával együtt három napon belül megküldi a bíróságnak [azaz a nyomozási bírónak].

198. § (1) Ha a feljelentést a sértett tette, a sértett a feljelentést elutasító határozat ellen, a nyomozás elrendelése iránt a határozat közlésétől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

(2) Ha az ügyész a nyomozást megszüntette, a sértett az eljárás folytatásának elrendelése iránt a határozat közlésétől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

199. § (1) Az ügyész, illetőleg a felettes ügyész a panasz alapján

a) a feljelentést elutasító, illetőleg a nyomozást megszüntető határozatot hatályon kívül helyezi, és dönt a nyomozás elrendeléséről vagy folytatásáról, illetve a vádemelésről,

b) a panaszt elutasítja, ha azt nem találja alaposnak.

(2) A panasz elutasítását követően a sértett pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) a feljelentést a 174. § (1) bekezdésének a) vagy c) pontja alapján utasították el,

b) a nyomozást a 190. § (1) bekezdésének a)-d) vagy f) pontja alapján szüntették meg.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 3. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

19. A kérelmezők azt panaszolták, hogy rendőri bántalmazást szenvedtek el, s hogy ennek kivizsgálása nem volt megfelelő. Az Egyezmény 3. cikkére támaszkodtak, amely kimondja:

„Senkit sem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni.”

20. A Kormány vitatta a panaszt.

A. Elfogadhatóság

21. A Kormány úgy érvelt, hogy a kérelmezőknek a büntetőeljárásról szóló törvény 191. § (3) bekezdése alapján kérniük kellett volna a nyomozási bírótól a nyomozás újbóli megnyitását és folytatását Mivel ezen eljárási lehetőséget nem vették igénybe, elmulasztották a hazai jogorvoslatok kimerítését.

22. A kérelmezők rámutattak, hogy a büntetőeljárásról szóló törvény 191. § (3) bekezdése olyan esetekre vonatkozik, amikor a nyomozás vádemelés nélkül került megszüntetésre. A jelen ügyben viszont pótmagánvád előterjesztésére került sor, amit jogerős ítéletet eredményező büntetőeljárás követett, amely tekintetében nem kérhető a nyomozási bírótól a nyomozás újbóli megnyitása. Ezért ez a jogintézmény az adott körülmények között nem tekinthető hatékonnak.

23. A Bíróság emlékeztet arra, hogy a hazai jogorvoslatok kimerítésének kötelezettsége a kérelmező számára az Egyezményben biztosított jogok megsértése tekintetében hatékony, elégséges és hozzáférhető jogorvoslatok kérelmező általi rendes kimerítését követeli meg. Ahhoz, hogy hatékony legyen, a jogorvoslatnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy közvetlenül orvosolja a kifogásolt helyzetet (ld. *Balogh kontra Magyarország*, 47940/99. sz., 30. bekezdés, 2004. július 20.). Az adott jogorvoslat létezésének nemcsak elméletileg, hanem gyakorlatilag is kellően biztosnak kell lennie, ennek hiányában a jogorvoslat nélkülözi a megkívánt hozzáférhetőséget és hatékonyságot (ld. *Akdivar and Others v. Turkey*, 16 September 1996, § 66, *Reports of Judgments and Decisions* 1996-IV).

24. A jelen körülmények között azonban a Bíróság úgy véli, hogy a nyomozási bíró elé terjeszthető indítvány hatékonyságát illetően nem szükséges a felek érveinek részletes megvizsgálása, mivel a Kormány nem terjesztett elő bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az ilyen kérelem hasonló esetekben már hatékonnak bizonyult, következésképpen az adott körülmények között kimerítendő jogorvoslatnak minősült.

25. Továbbá, a Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmezők büntető feljelentést tettek az állítólagos bántalmazás miatt, és pótmagánvádat is előterjesztettek.

26. Ebből következően a kérelem nem utasítható el a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt (ld. *Gubacsi kontra Magyarország*, 44686/07. sz., 30-33. bek., 2011. június 28.). Továbbá, a Bíróság úgy véli, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3.

bekezdése szerinti értelemben. A Bíróság végül megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B Érdem

1. A felek érvei

a. A Kormány

27. A Kormány hangsúlyozta, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény olyan bizonyítékot nem hordozott, amelyből egyértelműen a rendőrök bűnössége következett volna (ld. fenti 12. bekezdés). A Kormány továbbá azzal érvelt, hogy a kérelmezők alkoholos befolyásoltság alatt álltak, és a rendőri intézkedéssel szemben olyan ellenállást tanúsítottak, ami testi kényszer alkalmazását tette szükségessé. A Kormány álláspontja szerint az ennek során elszenvedett sérülések jellege és súlyossága nem utal arra, hogy az ellenállás leküzdéséhez szükséges mértéket a rendőrök aránytalanul túllépték volna. Továbbá, az elszenvedett sérülések súlyossága nem érte el a 3. cikk működésbe lépéséhez szükséges mértéket.

28. Továbbá, a hatóságok hatékony vizsgálatot folytattak le a kérelmezők bántalmazásra vonatkozó állításaival kapcsolatban, melynek során az ügy szereplői szabadon kifejtették álláspontjukat, s érveiket a hatóságok – beleértve két bírósági szintet is – részletesen megvizsgálták. A Kormány álláspontja szerint az a tény, hogy az eljárás nem eredményezett elítélést, nem kérdőjelezi meg a nyomozás hatékonyságát.

b. A kérelmezők

29. A kérelmezők is megjegyezték, hogy az orvosszakértői vélemény nem bizonyította minden kétséget kizáróan a rendőrök bűnösségét. Hangsúlyozták azonban, hogy a szakvélemény nem zárta ki az általuk előadottak lehetséges voltát. Az elszenvedett sérüléseket illetően fenntartották, hogy azok elég súlyosak voltak ahhoz, hogy a 3. cikk működésbe lépjen. Továbbá hangsúlyozták, hogy Réti Gergely Miklós enyhe alkoholos befolyásoltság alatt állt, Fizli Zsanett Viktória azonban nem állt alkoholos befolyásoltság alatt; ezért nem tanúsítottak olyan, intoxikáció által okozott agresszív magatartást, ami testi kényszer alkalmazását indokolta volna. Fizli Zsanett Viktóriának az őt állítólagosan bántalmazó rendőr személyére vonatkozó, ellentmondásos nyilatkozatait illetően (ld. fenti 16. bekezdés) a kérelmezők előadták, hogy annak oka a felismerésre bemutatás nyomozás alatti elmaradása volt, amely mulasztást a tárgyalást lefolytató bíróság figyelmen kívül hagyott. Arra a tényre is felhívták a figyelmet, hogy az ellenük folytatott nyomozást meggyőző

bizonyíték hiánya miatt megszüntették (ld. fenti 13. bekezdés), továbbá, hogy a rendőrök tanúvallomásaiban fellelhető néhány ellentmondás nem került feloldásra (fenti 16. bekezdés).

Panaszuk kivizsgálásának megfelelő voltát illetően előterjesztették, hogy az ügyész nem vitte végig az ügyet, amely csak pótmagánvád-indítványuk nyomán tudott bíróság elé kerülni. Továbbá úgy érveltek, hogy állítólagos rendőri brutalitással kapcsolatos ügyekben a bizonyítási teher az államot terheli, és – a hazai hatóságok elvárásával szemben – nem a kérelmezőknek kell „meggyőző bizonyítékot” szolgáltatniuk. Az államnak különösen azt kell bizonyítania, hogy a testi kényszer alkalmazása elkerülhetetlen volt, s hogy annak mértéke nem lépte túl az adott körülmények között szükséges mértéket.

2. A Bíróság értékelése

30. Amint azt a Bíróság már számos alkalommal észrevételezte, az Egyezmény 3. cikke a demokratikus társadalom egyik alapértékét védi. Az Egyezmény még a legnehezebb körülmények között, így a terrorizmus vagy a bűnözés elleni harccal összefüggésben is tiltja a kínzást vagy az embertelen vagy megalázó bánásmódot vagy büntetést. Az Egyezmény és az ahhoz fűzött jegyzőkönyvek legtöbb, anyagi jogi szabályt tartalmazó klauzulájától eltérően a 3. cikk nem tesz lehetővé kivételeket, a 15 cikk alapján pedig a 3. cikktől még a nemzet létét fenyegető szükségállapot esetén sem megengedett az eltérés.

31. A Bíróság emlékeztet arra, hogy a bántalmazásnak a súlyosság egy minimális szintjét el kell érnie ahhoz, hogy a 3. cikk hatálya alá essen. E minimum megítélése relatív: az ügy összes körülményétől, így a bántalmazás tartamától, fizikai és/vagy lelki hatásától, valamint – bizonyos esetekben – az áldozat nemétől, korától és egészségi állapotától függ. Szabadságától megfosztott személy esetében olyan fizikai erő alkalmazása, amit a személy magatartása nem tett feltétlenül szükségessé, csökkenti az emberi méltóságot, és elvileg a 3. cikkben lefektetett jog sérelmét jelenti (ld. *Tekin v. Turkey*, 9 June 1998, §§ 52 and 53, *Reports* 1998-IV).

32. A Bíróság megjegyzi, hogy a rendőri beavatkozás következtében Réti Gergely Miklós jobb orcáján zúzódások és véraláfutások, mellkasán és hasán horzsolások és zúzódások keletkeztek, továbbá agyrázkódást szenvedett. Fizli Zsanett Viktória jobb csuklóján véraláfutások, jobb tenyerén zúzódások, bal lábán egy zúzódás, dereka jobb oldali részén pedig zúzódásos véraláfutás keletkezett (ld. fenti 10. bekezdés).

33. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmezők által elszenvedett sérülések elég súlyosak voltak ahhoz, hogy a 3. cikk hatálya alá essenek. Azt kell még megvizsgálni, hogy a 3. cikk alapján az államot felelősnek kell-e tartani a sérülésekért.

34. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmezők őrizetbe vételére ittas vezetés gyanúja miatt foganatosított igazoltatás során került sor. A Bíróság észrevételezi a Kormány azon állítását, hogy a testi kényszer rendőrség általi alkalmazása a kérelmezők jogszerű intézkedéssel szembeni állítólagos ellenállása miatt vált szükségessé. A Bíróságnak azonban úgy véli: a Kormány nem terjesztett elő olyan meggyőző és hihető érveket, amelyek alapján meg lehetne magyarázni vagy igazolni lehetne a művelet során alkalmazott testi kényszer mértékét. Különösen az nem derült ki, hogy a kérelmezők részéről pontosan mely magatartás tanúsítása tette szükségessé azt a reakciót, melynek során Réti Gergely Miklós számos véraláfutást, zúzódást és horzsolást, Fizli Zsanett Viktória pedig több véraláfutást és zúzódást szenvedett. Különösen annak fényében, hogy végül bebizonyosodott, hogy az egyik kérelmező enyhe alkoholos befolyásoltság alatt állt, a másik kérelmező pedig nem állt alkoholos befolyásoltság alatt, a Bíróság úgy véli: a Kormány által adott magyarázathoz rosszul illeszkedik az a körülmény, hogy az incidensben számos bűnüldözési szakember vett részt, akiknek ilyen sérülések okozása nélkül is képesnek kellett volna lenniük a helyzet kezelésére. A Bíróság számára ez még akkor is így van, ha a kérelmezők nem voltak hajlandók együttműködni ezen szakemberekkel, vagy ha Fizli Zsanett Viktória hirtelen mozdulatát (ld. fenti 8. bekezdés) tévedésből ütés kísérletnek vélték is – amely feltételezés az adott körülmények között nehezen elképzelhető.

Igaz, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény nem tudta minden kétséget kizáróan megállapítani a kérelmezők sérüléseinek eredetét (ld. fenti 12. bekezdés); a Bíróság számára azonban a tény továbbra is az, hogy a kérelmezők számos olyan sérüléssel kerültek ki az őrizetből, amelyre a Kormány nem adott meggyőző magyarázatot.

A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy a kérelmezők elleni büntetőeljárást végül bizonyíték hiányában megszüntették (ld. fenti 14. bekezdés).

Mivel a Kormány nem bizonyította az ellenkezőjét, a Bíróság kénytelen arra a következtetésre jutni, hogy a testi kényszer alkalmazásra került mértéke még az alkalmazás szükségességét feltételezve is túlzott volt. A testi kényszer ilyen alkalmazása megalázó bánásmódnak minősülő sérüléseket és szenvedést okozott a kérelmezőknek.

35. Továbbá, a kivizsgálás megfelelő voltával kapcsolatos kérelmezői panasz vonatkozásában – amely a 3. cikk eljárásjogi ágának hatálya alá tartozik (ld. *Labita v. Italy* [GC], no. 26772/95, § 131, ECHR 2000-IV) – a Bíróság annak megjegyzésével kezdi, hogy a Rendőrségen belül láthatólag nem folytattak le belső vizsgálatot vagy fegyelmi eljárást a rendőri akció megfelelő voltát illetően.

A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy a kérelmezők feljelentése nyomán nyomozás indult, amely azonban megszüntetésre került. A kérelmezőknek pótmagánvádat kellett benyújtaniuk ahhoz, hogy az ügy bíróság elé kerülhessen. Ebben az eljárásban a bíróság számos tanút meghallgatott, és

az incidens résztvevőitől tanúvallomást szerzett be. E tanúvallomásokat azonban a bíróság összeegyeztethetetlennek találta a nem meggyőző orvosszakértői bizonyítékokkal, valamint a megvádolt rendőröket megillető ártatlanság vélelmének elvével. Az eljárásban nem tettek – különösen szembesítés formájában – valódi erőfeszítést az ellentmondások feloldására. Végül a bíróság egyetlen rendőr vonatkozásában sem állapított meg egyéni büntetőjogi felelősséget.

Ezen körülmények között a Bíróság úgy találja: a kérelmezők állításait illetően nem került sor olyan megfelelő vizsgálatra, ami az állítólagos elkövetők azonosításához tudott volna vezetni. A Bíróság számára a kérelmezők elleni párhuzamos ügyben lefolytatott vizsgálat nem tekinthető olyannak, mint ami egy ilyen vizsgálatot helyettesített.

36. A fenti megfontolásokra figyelemmel a Bíróság azt a következtetést vonja le, hogy a kérelmezőket megalázó bánásmódnak vetették alá, és állításaikat nem vizsgálták ki megfelelő módon. Ezért az Egyezmény 3. cikkét megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

37. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

38. A kérelmezők fejenként 10.000 euró nem vagyoni kártérítést követeltek.

39. A Kormány vitatta az igényeket.

40. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmezők nem vagyoni kárt szenvedtek, és ilyen címen fejenként 5.000 eurót ítél meg számukra.

B. Költségek és kiadások

41. A kérelmezők további 3.350 eurót kértek a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez az összeg megfelel az ügyvédjük által kiszámlázandó, 100 eurós óradíjjal számított 33 órányi jogi munka díjának, továbbá 50 euró adminisztratív költségnek.

42. A Kormány vitatta az igényt.

43. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak annyiban jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, amennyiben bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve

ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő dokumentumokra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság a teljes összeg, azaz 3.350 euró megítélését tartja ésszerűnek.

C. Késedelmi kamat

44. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 3. cikkét megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmezők számára
    - (i) nem vagyoni kár tekintetében fejenként 5.000 (ötezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében együttesen 3.350 (háromezer háromszázötven) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmezők igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2012. szeptember 25-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök